# *Negatieve energievelden ontkrachten; pijn van schuld*

*19 mei 1972*
*lezing 201*

“Lieve vrienden, groeten en zegeningen voor ieder van jullie hier.

Het eerste deel van de lezing van vanavond is weer een korte samenvatting van bepaalde facetten van spirituele wetten die ik in het verleden al besproken heb, vooral in de serie lezingen over beelden, heel wat jaren geleden. We zullen er nu dieper op ingaan en de weg verder bewandelen. Het is belangrijk om bepaalde scheppingsprocessen in de menselijke psyche te begrijpen en de meeste van mijn vrienden hebben behoefte aan wat ik vanavond ga vertellen.

De samensmelting van bewustzijn en energie levert zo’n enorme kracht op, dat ze als het ware een elektromagnetisch energieveld creëert. Dit veld bevat iedere denkbare kiem of mogelijkheid tot schepping. Iedere mogelijke houding of opvatting over het leven schept zo’n krachtveld. Wanneer dit krachtveld eenmaal in werking is getreden, schikt het gebeurtenissen, patronen, gedrag, reacties, geestes- en zielstoestanden naar zijn eigen specifieke vorm. De aantrekkingskracht van dit veld is zo sterk, dat het onvermijdelijk verdere daden en gebeurtenissen teweeg brengt, die op hun beurt weer die kracht van dat specifieke veld in gang houden. Het krachtveld van een bepaalde houding tegenover het leven is ook onderhevig aan wetten van aantrekking: het gelijke trekt elkaar aan of soort zoekt soort. Dus jij die verschillende krachtvelden geschapen hebt vanuit die houdingen, ideeën, begrippen en levensinstelling van je, trekt gebeurtenissen, mensen, voorvallen en daden van jezelf en anderen aan of stoot ze af. Je zet onafgebroken ketens van actie en reactie in gang waarvan je dan vaak het spoor niet meer terug kunt volgen. Dat wil zeggen, wanneer de gebeurtenis in je leven plaatsvindt, weet je niet meer door welke opvatting en door

welke daad die uit die opvatting voortvloeide, je die gebeurtenis precies schiep. Dat geldt natuurlijk zowel voor juiste als verkeerde ideeën en de daaruit voortvloeiende productieve en fijne of destructieve en pijnlijke ervaringen. Het is een belangrijk aspect van dit padwerk dat je dit principe eerst begrijpt en vervolgens ziet waar en hoe dit op je persoonlijk leven van toepassing is.

Mijn vrienden op het pad hebben verscheidene krachtvelden ontdekt van misvormde ideeën, die wij 'beelden' noemen. Jullie hebben in jezelf ervaren hoe dat, waarvan je nu weet dat het een misvatting over het leven is, je heeft geleid in je daden en reacties en hoe daarmee overeenkomende gebeurtenissen zijn veroorzaakt. Jullie zien nu duidelijk dat deze gebeurtenissen eigenlijk niet dat zijn wat ze eerst leken, namelijk toeval of samenloop van omstandigheden. Ze doen zich voor volgens een onveranderlijke wet - de wet van zelfcreatie.

Jullie hebben in het verdere verloop van dit pad ervaren hoe diep de negatieve emoties zijn die met deze verkeerde ideeën zijn verbonden. Jullie hebben ook de negatieve intenties blootgelegd die je als gevolg daarvan hebt doen ontstaan. Toch voel je je pat staan als het er om gaat de hele kern van het beeld of het krachtveld op te geven. Hoewel je weet dat dat idee verkeerd is, kun je niet anders reageren dan alsof het waar is. Bijvoorbeeld: je gelooft dat geen vrouw te vertrouwen is omdat je het gevoel hebt dat je moeder je afwees. Je weet nu dat deze vergelijking in de verste verte niet opgaat. Toch reageer je dwangmatig op alle vrouwen alsof ze je liefdeloze moeder zijn. Je wilt je negatieve intentie, je haatgevoelens, je verwijten en wrok naar haar niet opgeven. Je wenst je hart niet te openen om van welke vrouw dan ook te houden. Wat je uíterlijke, bewuste overtuiging ook is, je ontdekt nu dat je ínnerlijk zo reageert. Je lijkt gevangen in of in de ban van dit beeld, al weet je dat het oneerlijk, onredelijk, onintelligent is en dat het bij jou en anderen pijn en frustratie, onvervuldheid en een voortdurend schuldgevoel en verlangen veroorzaakt.

Het is zeer moeilijk deze krachtvelden te veranderen, maar het is zeker mogelijk. Iemand die niet met hart en ziel is toegewijd aan een pad als dit, waar de meest diepgaande zelfconfrontatie plaatsvindt op alle niveaus, kan dit onmogelijk doen. Om te beginnen is hij zich niet eens bewust welke vooronderstellingen hij er op na houdt, die vervolgens de krachtvelden scheppen met de hele keten van reacties die eruit voortvloeit. De specifieke beelden ontdekken, alle gevoelens die

daarbij horen volledig en zonder verdediging ervaren, verantwoordelijkheid nemen voor de negatieve intenties: dit alles is een aanzienlijke vooruitgang en heel zinvol werk op het pad naar zuivering. Maar deze stappen zijn slechts noodzakelijke basisvoorwaarden en veranderen op zich niet de scheppingskracht van de krachtvelden. Daar is nog iets meer voor nodig, zoals jullie nu ontdekken. Ik zou zeggen dat velen van mijn vrienden op het pad nu op zo'n punt zijn aangeland, althans wat betreft een deel van hun persoonlijkheid: jullie zien, kennen, begrijpen en ervaren ten volle pijn, angst en woede; jullie nemen verantwoordelijkheid voor je intenties en negatieve wil. Maar iets in je *houdt. je vast op de plek waar je bent*, al weet je heel goed tegen welke prijs. Deze lezing is bedoeld om jullie van hier af verder te helpen.

Voor diegenen die aan het begin van Het Pad staan (of diegenen die zich er nog tegen verzetten om volledig de verantwoording voor hun leven op zich te nemen en daardoor geblokkeerd zijn): door naar je leven te kijken kun je de aanwezige beelden feilloos afleiden. Je leven onthult wat de vooronderstellingen en houdingen zijn die je op een dieper niveau wel moet koesteren. Het kan niet anders. Door zijn magnetische kracht versterkt het veld zijn eigen beelden en zet het zichzelf voort; dit magnetisme is net een motor, een diep ingeprent mechanisme, met grote energie in beweging gezet. Het vraagt dus een nog sterkere energie om deze drijfkracht buiten werking te stellen en een negatief krachtveld in een positief te veranderen. Anders gezegd: het beeld moet opgelost worden en de scheppende energie die erin lag opgesloten, moet van nu af aan benut worden in overeenstemming met de goddelijke wet.

Laten we nu meteen ingaan op het hoofdthema van deze lezing. Hoe doe je dat, een negatief krachtveld in een positief veranderen? Hoe los je een beeld op? Hoe schep je weer realistische denkbeelden en prent je ze zo diep in je ziel dat er positieve gevoelens en daden en een positieve wil uit voortkomen? Hoe ontneem je een negatief veld zijn aantrekkingskracht?

Willekeurige en onwillekeurige intenties vragen verschillende benaderingswijzen. Natuurlijk worden alle onwillekeurige houdingen naarmate je vordert op je pad uiteindelijk willekeurig, maar in bepaalde stadia en op bepaalde gebieden waar je mee te maken hebt, is dat niet het geval. Je kunt je bijvoorbeeld volkomen bewust zijn dat je je er

sterk tegen verzet om, laten we zeggen, een bepaalde pijn te voelen; je weet het, omdat er heel wat op wijst dat deze pijn in je moet zijn, maar je kunt hem niet voelen, al wil je het. Evengoed kan een negatieve intentie heel bewust zijn. Of hij uit zich indirect en je bent er nog niet als zodanig bewust van. Het hoeft geen betoog dat dit een andere benadering vraagt. In beide gevallen - de willekeurige en de onwillekeurige intenties - is het onontbeerlijk dat het bewuste denken zijn positieve intentie uit, in precieze en beknopte bewoordingen. Maar dit moet *niet* gebeuren in zelfmisleiding of door met de positieve intentie de onbewuste irrationele weerstand en het verzet toe te dekken. De twee 'stemmen' moeten geuit en tegenover elkaar gezet worden en dan heeft het deel van de persoonlijkheid dat de beslissingen neemt, het laatste woord.

We hebben natuurlijk verscheidene 'redenen' besproken om vast te houden aan een toestand van onwaarheid en pijn. In de eerste plaats is het een kwestie van identificatie. Zolang je je alleen met dit negatieve aspect van je egozelf identificeert, lijkt het zelfvernietiging om dat op te geven wat de voornaamste motiverende kracht van dat ego is. Je kunt immers niet opgeven wat je wezenlijk schijnt te zijn. Daarom is het noodzakelijk systematisch een identificatie met je ware zelf op te bouwen. Als je dat niet doet, moet het je wel aan de wilskracht ontbreken om dat wat geluk en vreugde teniet doet, op te geven. De eerste stappen naar deze nieuwe identificatie zet je - afgezien van gewoon gebed en meditatie - door met je bewuste denken naar nieuwe zijnswijzen uit te reiken, zoals ik al vaak gezegd heb. Als je nú haat, zeg je in gedachten: “Ik heb ook de mogelijkheid in me om lief te hebben. Ik verlang naar die nieuwe manier van zijn en wil al mijn verborgen energieën en scheppingskrachten gebruiken.” Of als je meent, alleen te kunt functioneren in een gevoelloze, geïsoleerde, wrevelige staat, al zou je het anders willen, verklaar dan dat daartoe wel de mogelijkheid in je aanwezig is: “Er zijn innerlijke krachten en energieën die ik wil mobiliseren. Hetzelfde ik dat nu gevangen zit in wrok en terughoudendheid, heeft andere zijnswijzen in zich die meer bij mijn natuur horen en mooier zijn. Ik wil deze nieuwe staat werkelijkheid laten worden als mijn eigen inherente manier van zijn.”

Tezelfdertijd - afwisselend of er mee samenvallend - vindt het ontkrachtingsproces plaats *door diep af te dalen in je meest innerlijke stilte*. Ook hier heb ik af en toe over gesproken, vanaf het eerste begin dat dit 'kanaal' tot stand kwam. Ik heb concentratieoefeningen gegeven

om het denken tot rust te brengen. Toch voelen velen van mijn vrienden zich klaarblijkelijk niet in staat dit ook maar te proberen. Ik kan wel zeggen dat naarmate je vooruitgaat, je ook de zelfdiscipline ontwikkelt om je hier de tijd voor te geven, iedere dag. Alleen al een paar minuten regelmatig daaraan besteed, werpen hun vruchten af, enorme vruchten, vrienden. Als je dit serieus doet, gewoon stil worden en je intentie uiten om de wil van God, de aanwezigheid van God in je te horen, zal dat ook gebeuren. Je kunt ook teruggrijpen op de verschillende lezingen die ik over deze speciale oefeningen gegeven heb en die een paar minuten toepassen. Ik hoef ze hier niet te herhalen, omdat ze in het verleden besproken zijn. Of je nu deze speciale oefeningen gebruikt of andere die je misschien meer liggen, de enige manier om een negatief veld te ontkrachten is contact maken met je goddelijke werkelijkheid, je kosmische, eeuwige zelf. Je moet heel stil worden, tot je innerlijke stilte inkeren en afwachten tot het zich aandient.

Hier heb je meteen al een tegenspraak die schijnbaar onoverkomelijk lijkt. Zolang er een opzettelijke negativiteit, negatieve intenties, in je bestaan, is de weerstand om in contact te treden met je eeuwige, spirituele zelf te groot. Maar aan de andere kant, zolang je niet de hulp inroept van je spirituele werkelijkheid, voel je je niet in staat de negatieve intenties op te geven. Laten we de gewone, algemene houding als voorbeeld nemen: je wilt je ouders straffen. Je beseft dat deze wrokkige zelfdestructiviteit je niets goeds oplevert. Toch voel je dat je niet eens de wil kunt opbrengen om het op te geven. Aangezien je dat niet kunt, voel je je niet schoon genoeg om God in jou naar voren te laten treden, om naar de scheppende geest te luisteren en je af te stemmen op zijn aanwezigheid; om te weten wie je werkelijk bent. Wie je werkelijk *bent!* Het eeuwig wezen.

De enige manier om uit deze paradox van het zelf te komen die je magnetisch in die positie houdt, ondanks het feit dat je weet wat je met je leven aan het doen bent, is te beginnen met gedachtegangen op een nieuwe manier toe te passen. Laten we hetzelfde voorbeeld nemen. “Ik wil mijn ouders straffen met mijn eigen ellende, mijn wrok en mijn niet-willen-geven,” of: “Ik wil niet van hén houden, dus kan ik ook niet van iemand anders houden, want ik wil dat iedereen betere ouders levert dan die ik in werkelijkheid had.” Als je je eenmaal van deze houding bewust bent - en het padwerk bestaat er voor een groot deel uit dat je je dergelijke dingen bewust wordt - dan zie hoe je vast zit en in

de val. De nieuwe gedachtegang kan om te beginnen zijn: “Ik wil niet in deze toestand blijven. Er zijn krachten in mij die het me mogelijk maken te veranderen en me goed en veilig te voelen bij die verandering. Ik verdien het. Deze verandering is mijn geboorterecht en ik eis dit geboorterecht op. Ik kan bestaan met goede gevoelens. Ik kan ze volhouden, ze verdragen, net zoals ik pijn of teleurstelling kan verdragen. Ik besluit vanaf nu niet meer in de dwaling te geloven dat pijn en goede gevoelens níet door mij verdragen kunnen worden. Als er plekken in mij zijn waar ik nog worstel en me verweer tegen pijnlijke gevoelens of gevoelens van liefde - geven én ontvangen van liefde - dan kunnen die krachten in mij mij daarvan bewust maken Ze kunnen mij helpen om los te komen uit het ingesleten patroon dat is veroorzaakt door het krachtveld van deze houding en ze kunnen een nieuw krachtveld in me tot leven wekken. Ik bid om de kracht, het geloof, het vertrouwen en de wil om met hart en ziel mijn leven te leven op een goede, diep voelende, eerlijke manier.” Zelfs als een deel van je nog weerstand biedt bij het zeggen van deze woorden, vrienden, als je die woorden toch vanuit je diepste wil krachtig en vastbesloten uitspreekt - zonder de negatieve wil toe te dekken en te ontkennen, maar deze rechtstreeks onder ogen ziend - dan wordt een nieuwe energie geschapen door de kracht van de gedachte, de intentie. Maar al te vaak zit je te wachten op een verandering zonder dat je zelf besluit tot een nieuwe gedachtegang over de kwestie die je bezighoudt. Het is de gedachte die eerst moet veranderen. In het denken ligt de intentie. *Deze intentie kan dan dieper en dieper doorsijpelen in de lagen van je bewustzijn die nog weerstand bieden.* Op die manier vindt het proces van twee kanten plaats: van buitenaf en van binnenuit. Van buitenaf door de wilsgedachten die je uit. Van binnenuit door de goddelijke kracht die je mobiliseert wanneer je mediteert om deze speciale hulp te krijgen. Op deze manier kan het niet missen dat je het oude, negatieve veld ontkracht en een nieuw krachtveld schept, dat je tot een steeds grotere vervulling, een zinvol leven, en tot vreugde, vrede en liefde brengt.

Het is heel jammer te zien hoe weinig begrip mensen hebben van de kracht van gedachten en de kracht van gevoelens en hoe deze samen magnetische velden scheppen die op hun beurt weer levenservaringen voortbrengen. In de volgende decennia zal hierin verandering komen. Je moet altijd beginnen waar je toegang hebt en dat is in je bewustzijn, je bewuste denken, willen en handelen. Als dat niet zo was, zou je geen probleem ooit kunnen oplossen. En het is bewezen - zowel op dit pad

als elders - dat vaak mensen met zeer ernstige stoornissen een volledige ommekeer in hun leven teweeg brengen en gelukkige, gezonde, hele, vervulde mensen worden, terwijl mensen die heel wat minder ontwricht zijn, vast blijven zitten. De reden is dat de eersten meer gemotiveerd zijn om wat aan hun verandering te doen en daarom ook slagen. Als je het zou moeten hebben van mysterieuze processen die je zelf niet kunt activeren, zou je inderdaad aan het toeval overgeleverd zijn. Maar zo is het niet. Je directe gedachtegang is altijd beschikbaar en je kunt om te beginnen je denkgewoonten gemakkelijk veranderen. De nieuwe gedachte brengt onvermijdelijk een nieuw gevoel teweeg en het nieuwe gevoel een nieuwe houding. Maar je moet altijd beginnen waar je toegang hebt en met die gedachte moet je de sprong maken over de barrière van “Ik kan niet” naar “Het is mogelijk. Deze mogelijkheden bestaan in mij en ik maak er aanspraak op. Ik wil zorgen dat ze mij ter beschikking staan.”

Steeds meer vrienden van mij zijn de laatste tijd begonnen contact te maken met hun goddelijke kern. Jullie zijn gaan ervaren wie je werkelijk bent. Maar de aarzeling om over deze nieuwe kracht te beschikken houdt jullie nog o zo vaak onnodig weg van *de schoonheid van je innerlijke werkelijkheid*. Om die te bereiken moet je steeds meer investeren, maar is er iets dat heerlijker is, vrienden en waardevoller? Precies dit is het doel van Het Pad, waar je niet langer behoeftig zult zijn, omdat je weet dat alles in je aanwezig is om elke behoefte van je te vervullen. En in plaats van daar te zoeken waar die behoeften nooit vervuld kunnen worden, namelijk buiten je, bij je ouders, bij diegenen die je voor je ouders in de plaats stelt, zoek je innerlijk, waar je nooit teleurgesteld kunt worden. Om dat te bereiken wordt een *zuiver hart* gevraagd. Daarvoor is nodig dat je opgeeft om oneerlijk te zijn, iets te verbergen, te projecteren en spelletjes te spelen, wat je nog op subtiele wijze doet en wat je klaarspeelt te ontkennen - vaak nu nog, nadat je het af en toe al tot je bewustzijn hebt laten doordringen. Het is niet alleen mógelijk dit te doen, het is uiteindelijk ieders bestémming. Vrij te zijn van deze oneerlijkheden is de natuurlijke, universele wet. Dat is ook werkelijk het gemakkelijkste. Het is je lot, onverbiddelijk. Het is zinloos vast te houden aan wat het moeilijkste is, het meest verwringende én het pijnlijkste voor je ziel, want eens zul je je hele, echte, vreugdevolle zelf moeten worden waar je weet wie je bent. Niet dit kleine ikje, maar de uiteindelijke schepper van wie jij een manifestatie bent.

Als je je diepste stilte beluistert en een beroep doet op de schepper in je, zal die stilte in je antwoorden. Dat is onvermijdelijk als je het écht wilt weten, als je deze vrede echt wilt leren kennen. Als je niet die vrede, die vreugde, alle oplossingen voor je leven, alle denkbare vervulling wilt leren kennen, dan is dat een vingerwijzing voor je: je wilt aan iets oneerlijks vasthouden en je bent niet genegen om het op te geven. Kijk ernaar, zie het vierkant onder ogen. Wanneer je het ziet, kun je jezelf met de vraag confronteren waarom je eraan vast wilt houden. Dan kun je die sprong in je gedachtegang maken.

Hier kom ik bij het tweede deel van dit onderwerp. Een van de belangrijkste obstakels die je verhinderen om het kanaal naar je echte zelf tot stand te brengen, om je oneerlijkheid op te willen geven, is de *schuld vanwege de pijn die je anderen hebt aangedaan of nog doet.* Ik heb dit onderwerp al eerder aangetipt, maar nu is de tijd gekomen om er zorgvuldiger op in te gaan.

Er is deze laatste jaren heel wat gedaan: jullie hebben geleerd jezelf open te stellen voor pijn die je is aangedaan, pijn die jij te verduren kreeg, pijn die anderen jou hebben aangedaan - eerst je ouders toen je een kind was en later anderen. Je leerde om niet meer zo tegen zulke pijn in verweer te gaan en je kunt haar steeds meer ten volle voelen en ervaren en je op die manier bevrijden. De hele psychologische beweging heeft zich echter afgewend van het andere aspect - *de pijn te voelen van de schuld die veroorzaakt wordt door de pijn die jij anderen aandeed.* Dat is deels om goede redenen zo. Iedere waarheid kan misvormd worden. In de dagen vóór de psychologie opkwam, indoctrineerde de religie de mens met een misvormd, zwakmakend schuldgevoel. Valse schuld, angst voor een straffende god; een schuldgevoel die het de mens onmogelijk maakte zijn hoofd waardig op te houden, wetend wie hij uiteindelijk is. Om dergelijke misvormingen recht te trekken is het altijd nodig dat de slinger een tijdje doorslaat naar het andere uiterste, totdat het juiste evenwicht, de waarheid is gevonden.

Ik maak een duidelijk onderscheid tussen berouw en schuld. Bij berouw voel je heel diep de pijn dat je iets verkeerds gedaan hebt, maar zonder dat je ooit je goddelijkheid uit het oog verliest. Je wordt een beter, sterker mens wanneer je de pijn van het *berouw* helemaal tot je door laat dringen. Schuld verplettert het zelf en ontkent zijn aangeboren goddelijkheid. De huidige trend - als gevolg van het feit

dat de slinger naar het andere uiterste is doorgezwaaid.- doet net of alle schuld neurotisch is. In het verleden heb ik het ook gehad over het verschil tussen valse en echte schuld en hoe de ene de andere kan verbergen. Als je pijn niet kunt verdragen die anderen je aandoen, dan kun je ook niet de pijn van je eigen schuld op een constructieve manier ervaren. De schuld van je eigen misvorming moet ten volle onder ogen gezien, gevoeld en begrepen worden met alles wat ermee samenhangt en er als een reactieketen uit voortkomt. Anders kun je nooit met jezelf in het reine zijn. Totdat je dat doet, kun je niet heel zijn, kun je niet met liefde en respect naar jezelf kijken. Dan kun je niet zijn wie je werkelijk bent.

Je moet dit heel realistisch doen en de juiste verhoudingen in het oog houden, dus zonder enige overdrijving, zonder iets te verbergen, zonder te dramatiseren. Het is mogelijk de kettingreactie die je met je negatieve houdingen voortbrengt en de pijn die je er direct of indirect mee veroorzaakt te gaan herkennen en tot je te laten doordringen. Daarbij is pijn van nalatigheid niet minder kwetsend dan pijn die wordt begaan. Ben je niet diep gekwetst door wat je als kind in je leven *miste*? Door het onvermogen van je ouders om meer warmte, goede gevoelens en nabijheid te geven? Welnu, je herhaalt hetzelfde naar anderen door uit rancune de houding te imiteren die jou het meeste pijn deed.

Als je verpletterd bent door de pijn van je schuld dan is ook dit alleen maar zo omdat je gekozen hebt voor die reactie, vrienden. Je kunt - wanneer je dat zou willen - de noodzaak om verpletterd te worden bevragen, en luisteren naar je innerlijke stilte voor een nieuwe reactiemogelijkheid. Je zult inderdaad de pijn voelen en dat is ook de bedoeling. Maar zoals de pijn die anderen jou hebben aangedaan vermindert als je hem ten volle accepteert (en velen van jullie hebben dit ondervonden) zo is het ook hier: als je de pijn ten volle voelt en aldus met je hele hart gemotiveerd bent om het negatieve patroon op te geven, dan zal de pijn plaatsmaken voor wonderlijke nieuwe energie, licht, hoop, liefde, schoonheid.

De schending van de spirituele wet kan alleen hersteld worden als je leert om de pijn die je nu veroorzaakt of reeds veroorzaakt hebt, te voelen, zonder vernietigd te worden, zonder je niet goed te voelen, zonder je waardeloos te voelen, zonder verpletterd te worden. Voel de pijn van je terughoudendheid, je wrok, je boosaardigheid (in je gedachten en misschien zelfs daadwerkelijk). Door elke negatieve

intentie doe je onvermijdelijk anderen tekort en kwets je ze, net zoals deze houdingen jezelf moeten kwetsen. Want er is geen verschil te bedenken tussen jou en anderen. Wat je anderen aandoet, doe je jezelf aan en andersom. Ik heb dit al heel vaak gezegd, maar in je gedachten maak je nog steeds onderscheid. En wel zozeer dat je doorgaat met wrok en haat te koesteren.

Welnu, vrienden, sta jezelf toe de pijn te voelen van het aandoen van pijn, zonder eronder te bezwijken, zonder te overdrijven, zonder je goddelijke afkomst in twijfel te trekken. Als je dat kunt heb je die heel belangrijke sleutel ontdekt die je welwillend maakt om jezelf te openen voor je goddelijkheid, met al zijn vreugde en de eeuwige werkelijkheid van de liefde. *Als je de pijn van je schuld niet kunt verdragen en er je ogen voor sluit, kun je ook niet voelen dat je iets goeds verdient en moet je wel het contact met God in je blokkeren.* Dus dit is een van de belangrijkste sleutels die je nodig hebt.

De schuld onder ogen zien van de pijn die je veroorzaakt, is echt niet zo anders dan de pijn onder ogen zien die jij te verduren hebt gekregen. In beide gevallen kun je het overdrijven en jezelf ongeschikt maken voor het leven. Je kunt ook besluiten het helemaal niet te voelen. Of je kunt het gevoel toelaten, het er laten *zijn* en zeggen: “ja, zij hebben fouten gemaakt, ik heb fouten gemaakt. Zij waren blind en zoekend, en ik evengoed. Zij waren in duisternis, ik was in duisternis Dat is te betreuren, maar daarvoor zijn we hier met z'n allen. En nu richt ik mijn hoofd op in de waardigheid van wie ik BEN. Ik weet dat de grotere kracht in me mij zal helpen de pijn die ik heb aangedaan en de pijn die mij is aangedaan, te voelen.” Nu kun je die houding nastreven en cultiveren, vrienden. Jullie hébben de moed, jullie hébben de grootheid en jullie hébben de mogelijkheid in jezelf om dit te voelen en sterker en beter te worden, niet zwakker en slechter zoals je vreest.

Het is absoluut noodzakelijk dat je je volledig bewust bent en de samenhangende verbindingen maakt van oorzaak en gevolg van jou aangedane en door jou veroorzaakte pijn. Hoe het ene tot het andere leidt en omgekeerd, in een eindeloze kettingreactie. Het ligt in je vermogen om op ieder moment dat je maar wilt deze keten te doorbreken. Wanneer je besluit om dit gebied van je wezen binnen te gaan, er naar te kijken en je intentie te uiten om van alle goddelijke hulp in je gebruik te maken, roep deze hulp dan in. Word zo stil dat je ernaar kunt luisteren, of hem kunt voelen; weet dat hij er is.

De schijnbare tegenspraak ligt, als zo vaak op zoveel andere gebieden, in het feit dat hoe meer je je verstopt voor de pijn van je schuld, hoe meedogenlozer je jezelf straft. Omgekeerd is het waar dat hoe meer je die pijn onder ogen ziet en voelt, hoe minder je jezelf hoeft te straffen. De negatieve houding om voor jezelf te verbergen wat je aan het doen bent, wat je echt voelt, schept een negatief krachtveld dat zichzelf op de volgende manier voortzet: door jezelf te straffen voor je niet erkende schuld moet je precies in die houding volharden die de schuld alleen nog maar groter maakt. Je bent werkelijk gevangen in een van de meest tragische vicieuze cirkels: omdat je veronderstelt dat je de pijn van je schuld niet onder ogen kunt zien, snijd je jezelf af van je hart, van de kern van je wezen en van het leven diep in jezelf, je hebt altijd het gevoel dat je geen vreugde verdient. Als je blijdschap niet waard bent, moeten je behoeften wel eeuwig onvervuld blijven. Als je je onwaardig en onvervuld voelt, blijf je de hele wereld straffen voor deze pijnlijke frustratie. Je hebt de moed niet om je tot de prachtige grootsheid van je innerlijke aanwezigheid te wenden om je uit deze val te helpen, want dit zou je onmiddellijk met licht en vreugde vervullen. Je hebt het gevoel dat je zo'n ervaring niet verdient omdat je pijn veroorzaakt hebt. Maar hoe kun je het negatieve patroon doorbreken als je geen gebruik maakt van de kracht van God in je? En je kunt God niet in je ervaren zonder ook vreugde, vrede en licht te ervaren. Hoe ga je ooit die vicieuze cirkel doorbreken als je die sleutel niet gebruikt?

Ga nu je innerlijke stilte binnen. Zeg dat je de pijn wilt voelen die je in je vasthoudt, zowel die je ís aangedaan als je die hébt aangedaan. Dat je die prachtige mens wilt zijn die je werkelijk bent. Voel zowel de pijn van je schuld als de schoonheid van je ware zelf. Zo verander je de loop van de kettingreacties die je in beweging hebt gezet. Zo schep je een nieuw krachtveld omdat je het oude zijn aantrekkingskracht ontneemt. Dit is nu de weg, vrienden. Als je dit doet, als je de pijn van de schuld en de pijn van wat je is aangedaan voelt, wordt het één en dezelfde pijn. Dan zul je jezelf vergeven zoals je anderen hun schuld vergeeft, zoals in een van de grootste gebeden wordt gezegd. Dan zul je vrij zijn, vrij *om los te laten en God in je toe te laten*! Laat God zich meer en meer manifesteren in je dagelijks leven en wees doordrongen van zijn inspiratie en wijsheid, zijn vreugde en vrede.

Dit zijn niet zomaar woorden, vrienden, het is een rotsvaste werkelijkheid waarvan een ieder die dit pad helemaal wil volgen, zich kan vergewissen. Dit zijn geen beloftes, geen abstracte filosofieën of

principes, dit zijn concrete daden die je in je dagelijks leven waar kunt maken Je zult dan niet langer van anderen afhankelijk zijn, maar je zult je ware zelf, je goddelijk zelf zijn. Daardoor zul je oprechte relaties hebben, geen afhankelijke. Dit is je uiteindelijke bestemming. Het is aan jou hoe snel je dit waar laat zijn."

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1972*
*Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)*
*onder de titel: 'Demagnetizing Negative Force Fields - Pain of Guilt'.*
*Vertaling door Lidewij Frijlink in 1985; herzien in 2000 door Marga Croon.*
*© Stichting Gemeenschap het Pad.* *Uitgave 2009*

201/12